

[Svend Nielsen.]

aler. Gør man det, vil den Skepsis, der fortsat findes blandt Søens Folk, forvandles til Forstaaelse og til, at man endnu bedre indser, at det at gøre sin Pligt ogsaa efterfølges af, at man faar sine Rettigheder og sikres et ordentligt Liv i dette Land.

Stærmose: Der er i Anledning af dette Lovforslags Fremsættelse blevet udtalt mange Ord, som skulde hædre den danske Sømandsstands Indsats under Krigen. Jeg vil slutte mig til de Udtalelser, som allerede er fremsat i den Retning, og jeg vil gerne have Lov til at sige, at vi vil adressere den Hyldest, der her er givet den danske Sømandsstand, til de Organisationsledere, som vore Søfolk har haft ude under denne Krig. Det Arbejde og den Indsats, der er øvet af de ansvarlige Ledere for vore søfarendes Organisationer, har været saa vanskelig, den har krævet en saadan Selvstændighed og en saa dristig Dømmekraft i mange Situationer, at der har skullet en meget høj Grad af moralsk Mod til at træffe Beslutningerne saa hurtigt og saa rigtigt, som de er truffet. Det er ikke Stedet og næppe heller Lejligheden til at nævne Navne, men jeg vilde gerne, at der i Forbindelse med dette Lovforslags Gennemførelse blev rettet en Tak til de enkelte Mænd, der har staaet i Spidsen for vore søfarendes Organisationer.

Søfolkene Kaar ude har været bestemt af Krigen. Der har været talt meget om dette, og vi er alle klar over, at de danske Søfolk under Krigens Vilkaar ikke har spundet Guld. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder med Hensyn til dette, det har været gjort ved anden Lejlighed. Jeg vil blot omtale en enkelt Ting, der, saa vidt jeg kan se, ikke har været fremme i Forbindelse med denne Sag. De danske Søfolk er stærkt med i internationale faglige Bevægelser, og vi kan kun ønske, saaledes som Søfartsindustrien nu engang er bygget op, at Søfolkene internationale faglige Bevægelser maa blive stærkere i de kommende Aar, end de har været, og at de ogsaa i endnu højere Grad, end de tidligere er blevet det, vil blive støttet af den øvrige Arbejderbevægelses faglige Organisationer. Men samtidig med at Sømanden er internationalt indstillet, er han, som alle ved, stærkt bundet til sit Fædreland, og derfor har der været en Periode, som den danske Sømand har følt som særlig ydmygende. Jeg vil nævne det, fordi det kan bidrage til at forøge vor Paaskønnelse og Beundring for hans Indsats.

Gennem næsten 4 Aar har han maattet sejle under fremmede Flag paa den danske Handelsflaades Skibe. Det var jo først ved Juletid 1943, at Dannebrog kunde hejse paa vore Handelsfartøjer, og naar det kunde ske paa det Tidspunkt, hang det selvfølgelig sammen med Begivenhederne herhjemme i August 1943, der igen var en Følge af, at den danske Aktivisme, den danske Modstand begyndte at gøre sig gældende. Der er dog en Undtagelse fra Regelen, at Søfolkene maatte sejle under det fremmede Flag. Der er en meget fin lille Historie om et ganske lille dansk Fartøj, der meldte sig til britisk Tjeneste straks efter den 9. April 1940, og som kom til at sejle for Admiralty, for den britiske Flaade. Skipperen om Bord nægtede at hejse det fremmede Flag paa sin Skude, han vilde kun sejle under Dannebrog, og det lykkedes ham mærkværdigvis hele Krigstiden igenem at sejle i den britiske Flaades Tjeneste under det danske Flag. Men ellers har Søfolkene, der under Krigen sejlede med Livet som Indsats, maattet undvære dette at sejle under deres eget Flag. Det var en meget fin og meget betydningsfuld Ting, der blev fejret som en stor Glædesfest, da det danske Flag igen kunde gaa op over vore Skibe.

Det er rigtigt, som det har været fremhævet af ærede tidligere Ordførere, at i de første Krigsaar var Søfolkene Tjeneste ude vort eneste egentlige Aktiv, og det er ogsaa rigtigt, som det tidligere er blevet sagt, at det er den danske Sømandsstand som Stand betragtet, der har øvet den stærkeste og mest omfangsrige Krigstjeneste for vort Lands Befrielse. Jeg er meget glad ved, at dette Lovforslag er fremkommet saa forholdsvis hurtigt, og jeg er meget glad ved, at vi, naar dette Lovforslag er vedtaget med Tingets enstemmige Tilslutning, som vi jo venter, kan byde vore Søfolk velkommen hjem som Æresgæster i vort Fædreland. Men det er ogsaa rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen sagde, at Søfolkene har Mistillid over for store Ord, og alle, der er gamle nok til at huske Perioden efter forrige Krig, er særlig mistroisk indstillede. Derfor er det magtpaaliggende, at dette Lovforslag bliver fulgt af andre, som kan tjene til at forbedre de danske søfarendes Forhold. Jeg vil her ganske slutte mig til de Udtalelser, som er blevet fremsat af de ærede Medlemmer Hr. Horn, Hr. Valdemar Sørensen og Hr. Svend Nielsen.

Der er næppe Anledning for mig til at gaa i Enkeltheder med Hensyn til Sø-